

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserter) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Kranju (Kranjsko) — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

St. 20.

V Kranju, dne 12. oktobra 1905.

II. letnik

Razobešanje slovenskih trobojnic po spodnještajerskih trgih in mestih — dovoljeno.

II.

Da bi se zavoljo razobešanja slovenske zastave utegnili primeriti kateri nemir, se mora odločno zanikati.

V nekem oziru sicer ima načelo večine svojo veljavo. Gotovo je, da se manjšina mora pokoravati večini.

Da bi pa večina imela take predravice, da bi smela zatreti in odušiti vsako, še tako opravičeno misel, izjavo ali manifestacijo manjšine, kakor se je z odstranitvijo slovenske zastave zgodilo, je naravnost kričeče kršenje enakopravnosti.

Po zadnjem ljudskem štetju ima mesto Slovenj Gradec 1100 prebivalcev, med temi je več kakor dobra tretjina slovenske narodnosti in slovenskega občevalnega jezika.

Tej znatnej manjšini hoče tedaj izpodbijani odlok odvzeti vse ustavne pravice in prepovedati razobešanje slovenske zastave pri cesarski slavnosti na slovenskem Spodnjem Štajerskem v Slovenjem Gradcu!

Tako postopanje nima nobenega postavnega temelja in kaže sploh tendenco, nemški večini vse ugoditi, slovenski manjšini pa vse odvzeti.

Bili so časi v Slovenjem Gradcu, ko se je smela slovenska zastava prosto razobesiti, ko so celo nemški meščanje se udeležili slovenske slavnosti. To je bilo leta 1887 povodom 70 letnice slovenskega pisatelja Davorina Trstenjaka.

Od tistega časa sem se ni pripetil noben narodnoten prepir ali nered.

Če pa izpodbijani sklep izraža bojazen, da bi se v sedanjih časih zamogel dogoditi kak nered, če se pri cesarski slavnosti slovenska zastava razobesi, moramo mi povdarjati, da je baš politična oblast prva inštanca, torej c. kr. okrajno glavarstvo v Slovenjem Gradcu je poklicano in obvezano varovati slovenski manjšini svoje pravice.

Če pa tega ne stori, ampak samo to ukrene, kar brezobzirno nasprotna narodna večina želi ali zahteva, bi bil to obžalovanja vreden dokaz, da ta politična oblast prve inštanca ne stoji nad strankami.

Čudno se nam nadalje dozdeva, da izpodbijani sklep pravi, da slavna politična oblast ni našla povoda kaj ukreniti glede razobešanja nemške frankfurtarice, ker se baje tako razobešanje ne more smatrati za demonstracijo in ker so se v mestu že več nego dvajset let zastave v teh barvah razobeševale.

Tudi ta razlog je ničev in nezakonit, kajti če se nemški večini zljubi, na dan cesarske slavnosti razobesiti zastavo v frankfurtarskih barvah, je to stvar okusa.

Mi smo tako lojalni in pošteni, da nemški večini priznavamo pravico razobešanja take zastave.

Vpraša se le, na katerem mestu se taka zastava lahko brez demonstracije in izzivanja razobesi.

V predležem slučaju se je ta zastava razobesila tik pred našo hišo v ta namen, da nam zakrije našo slovensko zastavo.

To se ni slučajno zgodilo, ampak z očitnim namenom nas izzivati.

Sicer se ta namen ni posrečil, ker smo bili mirni in dovolj hladnokrvni.

Toda, če slavno c. kr. okrajno glavarstvo misli, da se je z razobešenjem nemške frankfurtarice na ravno tem mestu hoteo izraziti patrijotično čustvo, se v tem oziru silno moti.

Mi smo innenja, da ravno cesarjev rojstni dan ni primeren dan za izzivanje in demonstracije.

Ravno iz tega vzroka pa tudi smemo in moremo zahtevati, da se nam v Slovenjem Gradcu brezpogojno dovoli razobešati svojo narodno trobojnico pri vsaki slavnostni priliki in da se nemški večini v bodoče prepove razobešati nemško frankfurtarico na demonstrativen in izzivajoč način baš tik naše hiše.

Suum cuique, to je: vsakemu svoje, je naše geslo in naš prapor.

Izpodbijani odlok pa je to, v postavi utemeljeno željo in pravico na dvojni način kratil in rušil.

Slovinci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slov. Štajerca“!

Takih gostiln, kjer „Slovenskega Štajerca“ ni na razpolago, se ogibajte!

Radi tega prosimo, da se naš priziv predloži visoki c. kr. namestniki v Gradcu.

Veleista pa blagovoli našemu prizivu ustreči, izpodbijani odlok razveljaviti in nam za bodoče brezpogojno dovoliti, da smemo pri vsaki priliki raz svoje hiše razobesiti narodno slovensko trobojnico.

Slovenji Gradec, 21./8. 1904. Slede podpisi.

Tako se je tedaj glasil priziv na c. kr. namestništvo v Gradcu. Šele čez eno leto je to namestništvo ta priziv rešilo, in sicer tako-le:

«C. kr. okrajno glavarstvo v Slovenjem Gradcu,
dne 21. 8. 1905, šte. 15.719.

Kmetijski zadrugi
v Slovenjem Gradcu.

Kmetijska zadruga v Slovenjem Gradcu je proti t. n. razsodbi z dne 18. avgusta 1904 šte. 15.234, kolikor se je z isto na podlagi § 7 cesarske naredbe z dne 20. aprila 1854 drž. zak. št. 96 razobešanje belo-modro-rdeče zastave na hiši imenovane zadruga prepovedalo, v prostem roku podalo priziv na c. kr. namestništvo v Gradcu.

Z ukazom z dne 18./8. 1905, šte. 2373 praes. je predsedništvo namestništva ugodilo temu prizivu in izpodbijani del t. n. razsodbe kot v zakonu neuten eljen ovrget.

C. kr. okrajni glavar.
v. z. Hofmann.»

Dopisi.

Gorjane pri Podsredi. (Raznoterosti.) Velecenjeni gospod urednik! Kako boste pač začudeno vskliknili, ko zagledate dopis iz Gorjan, od koder že dolgo ni bilo nikakega poročila v vaš radikalno-narodni list. Gotovo ste mislili, da so me pohrustale «Št—erčeve» naprej-prismode, ker se nič ne oglasim, pa temu ni tako. Sem še pri življenju ter živim in životarim, če ne v izobilju, toda v zadovoljnosti, kakor se sploh živi na tej ogromni obli, ki jo ljudstvo za zemljo imenuje. Zato vabim vse cenjene čitatelje, da zopet enkrat pogledamo v te kraj. Prilično mi pride v roke neka razglednica, odposlana iz Rajhenburga, ki je bila sicer dobro slikana in slovensko popisana, na katere zadnji strani pa se je čital razen pečata: «REICHENBURG» — nemški naslov: «Nai Sprejme N. N. in Gorjane letzpost Hörberg. Untenstajermarg». Ne vem, ali bi se temu smejal ali kaj. Pomilovati pač moram dolično osebo (F. V.), ki je pisala ta naslov, ker gotovo misli, da razglednica, na katere naslovni strani se ne blesketa in šopiri blažena nemščina, se na pošti ne sprejme in ne odda. — Ali ne uvidite, da s takim počenjanjem sami sebi kopljete grob?! — Ravnajte se, dragi Slovenci po geslu, ki pravi: Vsakemu Slovcu se pše slovensko pismo, zavitek v katerega se pa zavije to pismo, naj pa diči naslov v naši slovenski govorici. Ako se ravnamo po teh-le besedah, bode izostalo dosti neumnosti, ki se še dandanes vidijo semintja na naslovih pisem. Več o tem drugikrat.

Kdo je dopisnik «Nevesečko». Tako stikajo glave in tuhtajo pristaši ptujskega «Raubcrblattelna», ki sliši na ime «Štajerc». Namesto, da bi bili mirni in se za-

hvalili našemu listu, ki se žalibože mora toliko ponižati, da nosi njih sramotilno ime v javnost in pove o njih kratki pameti ter jih hoče na tak način dovesti do pravega pota, iščejo dopisnika, o katerem se še njim ne sanja in sicer vsepovsodi tam, kjer ga nikoli ne bodo dobili in tako bedasto, da jim ne najdeš hitro enakih. Nadalje grozijo, da ga bodo zaradi dopisov šli v Kozje z «dohtarjem» Zirngastom tožit. Gotovo ne bodo dopisniku blače trepetale, magari bi ga vsi «Št—ercijanci» tožili z desetimi «dohtarji» naravnost v blaženi Berlin. Da ga pa bodo bolj z «veseljem» iskali, razpisuje dopisnik sledečo nagrado: Kdor ga ugame, dobi za premijum pet letnikov «Štajerca». Na noge torej vragovi, ugibajte, uganite! Kaj je vsa Tomaževa žlindra, kaj ves, še tako umelni gnoj. v primeri z izvrstno gnojnico in izbornim gnojem, ki je nakupičen v premiji, katero razpisuje dopisnik «Nevesečko». Kdor dobi premijo in pognoji z njo svoj vinograd — dopisnik sicer ne «garantira», da zraste po tem nemčurskem gnoju na vinogradu vino, pač pa gotovo zraste izvrsten gorjanski peljot. Na noge torej, ugibajte, uganite!

In zdaj pa še nekaj! Ker nekateri tužajnsji naši politični nasprotniki, katerim seveda moji dopisi prav dobro v slast ne gredo, sumnicijo za dopisnika «Nevesečko» razne poštene rodoljube kakor: Franc Cerjak, župan; Mart. Cerjak, ekonom; Josip Planinc, mladenič in dr., prosim Vas gospod urednik, da resnici na ljubo blagovolite potrditi, da to ni res. (Odgovor uredništva: Izjavljamo in potrjujemo, da ni nobeden zgoraj imenovanih gospodov pisatelj dopisov v št. 11, 12, 14, 16 in 17 našega lista.)

Za danes bodi dovolj! V prihodnje vam hočem poročati natančneje in vzeti še marsikaterega «Št—ercijanca» na «piko». Kd r izmed teh se hoče poboljšati — še ima čas.

«Nevesečko!»

Brežice. Brežiskim nemškim trgovcem je začela slaba peti. Slovenski kmet se čim dalje bolj izogiba nemčurskih trgovin. Ne pomagajo g. jajčjemu baronu, Matheisu več slovenski napisi na ovitkih, zastonj se skuša dobrikati slovenskemu kmetu, češ, da ima boljše in cenejše blago kot narodne tvrdke. Najslabše pa se godi našim nemčurskim kramarčkom. Kosta je otvoril, (da se reši pogina) podružnico v Jesenicah na Kranjskem s slovenskim napisom. Všenemec Pintarič pa ponižno prosjači in vabi slovenske kmete v svojo nemčursko trgovino. Toda zadnjič je slabo naletel. Zavedna kmetica iz Globokega, katero je vabil v svojo nemčursko trgovino, se mu je s ponosom odrezala: «Le pustite me, jaz grem kupovat k «Uršiču in Lipeju», k vam pa ne, ker ste Nemec». Čast zavedni kmetici!! Slov. kmetje brežiške okolice, posnemajte jo. Nemčurji so z vami prijazni le tedaj, če rabijo vaš denar, drugače pa vas nazivajo s «slovenskimi tepci.»

Iz lotmerških goric. Nekje v Ljutomeru je gostilna, kamor rad zahaja neki pri grofu Lambergu službujoči takozvani Vezjak, ki je pohajal svoj čas vinorejsko šolo v Mariboru. katere pa ni dovršil. To revše se baha in troši svojo modrost, dasi je tak revež, da niti svojih računov ne more sam končati. Mora si najeti druge, da mu celih 14 dni računajo.

Seveda je tudi «ultra deič», ker je bil svoj čas na Ogrskem, koder imajo veliko sliv, in je slišal nekoč ko so žrli slivov močnik, da je reklo «dreisig», in glej ga, brihtna glavica, si je takoj zapomnil —.

Tudi viničarjev ne mara, — ker, je pač smola g. Wyzjak. Ti so že danes tudi tako pametni, da vedo, kaj je prav ali ne —?

Pač srečo imate, da imate tak — dobrega «Chefa» ki vas dosti premalo nadzoruje. — da vam tako ostane preveč časa brigati se za druge. Je pač vaša navada; flaško šnopsa v žep, in če ne gre pri viničarjih pa na iste, ki jih ni zraven, — pred viničarji imate itak «rešpekt». Upam, ker ste si zbili z glave, trgati slovenske plakati, da opustite tudi skrb za ljudi, ki vas nič ne brigajo, drugače bodo tudi drugi za vas skrbeti, in tedaj bo — z Bogom «Kumerska graba».

Če vas še pa kdaj tako prime, pa vzemite — 3 g soli, pol litra vode, 3 zrna rudeče koruze, malo ptujkega spirita, to vse zmešajte, namažite na giftno krito, naglo požrite in potolažena bo vaša «ultra deič» Gesinnung.

Mačkovčan.

Gočova. «Ko za žanjico žita snopi, — leže po tleh sovražni tropi», — tako bi lahko pevali tudi mi slovenski kmetje, ko smo šli od volitev v lenarški okrajni zastop; samo nekaj bi ne «štimalo», naših sovražnikov namreč ni bilo tako mogočno število — bile so kukavice, katere so se skrile, ko so vidle ogromno število onih zavelnih mož, kateri niso prodali pri «gospodu Sarnitz-u» svojega mišljenja, svojega prepričanja, svojega materinega jezika za tisti bori «freigulaš» — sicer pa jim ga blagoslovi Bog, kateri so ga kušali. Teknil jim najbrž ni, ker smo videli potem vse one možake-veljake tako žalostne, kakor da bi jih res móra sesala — je bil to kriv gulaš ali izid volitev, prav ne vemo.

Nekatere slike pa vam hočem, gospod urednik, naslikati od teh volitev, da boste znali, kake baže ljudje so bili naši nasprotniki.

Tu imamo v prvi vrsti — Novak-Družovca. Bil je poprej naš z dušo in telom, ta «narodni župan» — prisegel je zvestobo svojemu narodu, rekel je, kakor že tista znana pesem pravi: «Črna zemlja naj pokrije — vsakega nemčurja». Pa — ko bi te častihlepčnosti ne bilo; — gospoda župana ne bi volili v odbor, in — slana nam ga je vzela kar čez noč, pobrisal jo je v nemčurski tabor — dobro, da smo o pravem času spoznali, se vsaj ne bomo nikdar več zanašali na njega — — kličemo mu z lahkim srcem: zbogom! — Drugi tip volilca-nemčurja. To pa je že kaj posebnega, ta «ober-junak», naš «Bičov Bolkan» — nemec od nog do glave, samo — in to je žalibog njegov madež — nemški ne zna niti ene besedice.

Vkljub tej napaki pa je še vsekakor vreden, da ga nekoliko natančneje orišem.

Ako bi anatomi, ali kako se že imenujejo ti gospodje učenjaki, pretehtali njegove možgane, bi našli iste jako lahke, in šteli bi ga mogoče v najnižjo vrsto ljudi — toda mi ga poznamo bolje; pameten je, in sicer tako, da se mu včasih od same pameti zmeša, sicer bi ne rekel: jaz sem vselej volil z Nemci, bodem torej

volil tudi v okrajni zastop Nemca». No pa bodi — bomo si že vse «zamerkali», in o pravem času pride dan plačila in povrnila.

Škoda pa se nam pri celej stvari zdi le Bolkanovih podplatov, katere je potrgal kot agitator za sveto nemško stvar, zlasti pa ko je nosil po Bišu ona vabilna pisma na «freigulaš». Kaj ne, Bolkan, mi vse vemo; še celo to že zdaj vemo, da bodo v kratkem času neke druge volitve za tebe slabo izpadle — smeti proč od tam, kjer bodi le čisto, nepokvarjeno zrno. Grozno se je ta možak hudoval na dan volitev, češ, kaj pa zopet «ti farji» delajo tukaj — no, bodi ti povedano, da so vsi ti gospodje z enako in še boljso pravico volili, kakor ti. Pač pa mi vprašamo tebe: kaj pa je tisto človeče Schütz delal tamkaj? Je morda pri veleposestvu, ali je bil delegat firme «Gollob», ali kot poročevalec one proklete giftne krote? Ti moraš vedeti to, ker si njegov verni učence! Sramota tebi.

Bolkan, pamet, pamet — pusti politiko, vsaj sam vidiš, da nisi rojen ne za Bismarka, ne za Körberja, — povsod se opečeš; pusti reči, katerih ne umeš; brigaj se raje za tisto «voršuskas», katerej bodeš dal 3 tisočake, če jih namreč še imaš — in pa, če že hočeš javno v življenju zastopati: pristopi v Lenarškem trgu k novoustanovljeni «südmarki» — tam rabijo bojda pri svojem «knajpanju» enega «b a», in za takega pa imaš ti lastnosti v polnej meri — pa brez zamere.

«Kar se v enem gnjezdu izvali, enako poje». Kar smo navedli tukaj o Bičovem Bolkanu, velja tudi o njegovem bratu Francu — tudi za tega možaka bi bilo bolje, ko bi se držal doma — Franček, ne hodi na volitve, imaš pač že smolo, čeravno te Petričev Zep lepo poučuje — svetujemo ti iz prijateljskega srca: «politiko v stran, pa plug in sekiro v dlan».

Imamo jih še več, takih junakov, a zadostuj to — omenim mimogrede le še Kozola, katerega ni bilo k volitvam, akoravno smo ga tako gotovo pričakovali; spominim se tudi še one — pa ne svetopisemske vdove, katera ni hotela dati narodnej stranki pooblastila — bomo si vse dobro zapomnili.

Eden nauk pa nam je od volitev vsekako ostal: «proč od vsega, kar se računi nemško»; proč od vsakega nemčurskega gostilničarja, in videli bomo, da ne bodo več hrepeneli po gospodarstvu tam, kjer naj so naši podložni. Vsikdar pa, narodni možje-volilci, enako hlabro naprej, kakor se je to zgodilo sedaj, in zmaga bode vsakikrat na vaši strani. Bog in narod!

Volilec.

Iz Podsrede. Pri nas je pač zmiraž «lušno»! Dolg čas nam ni nikdar, ker imamo vedno dovolj zabav in veselje. Sami jih sicer pogosto ne prirejamo, ker imamo dovolj drugih skrbi in resnega dela; a tembolj nam skrbijo za kratek čas in zabavo naš nad vse ljubeznjivi «očka» Tonča iz Železnega (obč. Gorjane), p. d. «Eisendorfer Tagblatt», katerega si vsak cenj. čitatelj najlažje predstavlja, ako si predoči eno izžeto citrono, postavljeno na dva zobotrebeca. Čeravno je sirota stara ter tudi drugače čisto pohabljen, vendar ga to ne zadržuje, da bi ne pri vsaki priliki blatil nas s svojim strupenim gobcem in če si predstavljam tega možicelja, ko ruje

proti nam, zdi se mi kakor, da bi pes lajal v luno, ki gre mirno svojo pot. V tem, ko njegovi »pjebi« hajlajo ter bezgajo po Železnem in ozmerjajo vsako pošteno osebo, ali se solnčijo na deskah, kakor modrasi na pečevju, slonijo glavo podprto na roke oče Tonča v svoji kolibi in tuhtajo in študirajo, kako bi »Slov. Štajerca« uničili, kako zvedeli za dopisnika »Neveskdo« i. t. d. Tupatam se jim izvije globoko iz prs težak vzdih, ki spremlja kletev na domače, ali pa na dopisnika »Nevesekdo«, kateri je bojda kriv, da niso »oni« gasput Tonča — »rihtar«. — V času, ko se ta mož — če ga smem tako imenovati namreč, — ki se po svoji šolki izobrazbi prav nič ne razločuje od najnavadnejšega in zadnjega gorskega pastirja, vsega tega naveliča, pride k nam v Podsredo v kako »ostarijo«, kjer nam prireja svoje veselice in nam tako skrbi za kratek čas Tako smo imeli pretečeni teden zopet imenitno zabavo. Prišel je v eno tukajšnjo gostilno — pa čujte strah in groza!!! Tonča zagleda v rokah enega gosta — peklenščka — o ne, tega bi se gotovo tako ne prestrašil. Kaj pa je bilo? Neki gost je čital iz »Slov. Štajerca« ravno dopis iz Gorjan. Strašno!!! Mesto lepega govora so se vsipale gromske strele na »Slov. Štajerca«, na dopisnika »Neveskdo« na podsredske fante in druge goste. Ko mu prinese »kelnarca« zahtevano vino, pade jezen na stol in vliva vino v se, kakor skozi lakonco — v sod. Malo v »rožicah« je jel zabavati čez naše vrle fante, čez izvrsten list »Slov. Štajerca« ter grozil, da bo tožil dopisnika »Nevesekdo« i. t. d. Joj, še mnogo je vedel Tonča povedati. — No, s starim človekom imajo fantje usmiljenje. Kaj si hočejo ž njega? Malo so mu zasukali pleča in porinili skozi vrata, potem pa je šel mirno naprej. Pri hiši, oziroma kovačnici gospoda Valenčaka se je ustavil, trkal na prsi in kričal. »Mi smo mi!« To besedo je pa nekdo napačno razumel ter prestrašen zavpil: »Gori!« Ko so ljudje zaslišali pretresljivi klic, so prestrašeni vreli iz hiš. (Bilo je namreč pozno večer.) Ali ognja — hvala Bogu! — niso videli. Le dobrovoljček se je opiral ob bližnji Tepčev oreh in začudenimi očmi buhl v prestrašene ljudi, ki so se le težko pomirili in se nevoljni vrnili — h počitku. Ker je Tonča še dalje kričal, trgal planke bližnjega plotu ter tako kalil nočni mir, se je nekaj fantov napotilo k njemu. Kako se je tamkaj vršila razprava, o tem molče naši viri. Le toliko smo doznali avtentično, da se mu je ob tej priliki odtrgal rokav njegov suknje. In naši pastirji prepevajo po »gmajskih« pašnikih nalašč v njegovo proslavo skovano himno, katera se tako-le začinja:

V Podsredi ob Bistrici
en rokav kažejo.
To Tončatu ni po volji,
ker njegov je, nam pravi jo! i. t. d.

Toraj, ta večer, ki nam je zelo hitro minil, doživeli smo imenitno zabavo: opazovali smo »Tončata, ki se pametjo skregal«, videli astronomično produkcijo: kako je »luna Tončata trkala«. Videli smo pa tudi najznamenitejšo »jongleurico« »Miss Jezo«, ki je Tončata v hipu brez kista in boje zeleno pobarvala!

Toliko za danes! Ako bi se pa ta izdajalec, ki je vso svojo »modrost« zajel iz »Štajerca«, katerega si je

pri dninarju Fr. Dolarju izposojeval; ako se bo to človeče, katerega pokojni njegov oče bi se res v grobu preobračal. ako bi vse to vedel, še v prihodnje repenčilo, homo pač prebrskali malsikaj o njegovi preteklosti in — no, saj veste, kako kislo se bo treba držati.

Toraj, Tonča, le lepo tihi bodite in poizni, kakor bi vas ne bilo in vedite, da je nevarno za ljudi, ki imajo tolikanj masla na glavi, priti na solnce. Nikakor pa ne bomo molčali o vas, akoravno boste, kakor ste se v v gostilni izrazili: »Pe jes pe bov m tistga, ko v ceilienke pe piše v Kozjem pe toživ!«, ampak brezobzirno in neusmiljeno razkrinkali vaš potuhnjeni, neznačajni in figovski obraz (»ksiht«), če pa imate dovolj denarja, če imate zmožnosti in če imate korajžje dovolj, pa pridite na nas!

In zdaj še nekaj! Ako se toraj ne boste poboljšali, priobčil bom jaz dop. »Nevesekdo« prihodnjič o vas nekaj tako zanimivega, da vam bodo od straha lasje vstajali in da si boste od same jeze odgriznili tisti svoj umazani »jezk«. Do tedaj pa zdravo! — Po pripovedovanju Podsredskega »Nišeneboji!« spisal gorjanski dopisnik »Nevesekdo«.

Spodnještajerske novice.

Mariborski porotniki. Glavni porotniki: Primož Balon, hišni posestnik; Viljem Berner, pek; Štefan Druber, ravnatelj banke; Miha Hruza, agent; Karol Kociančič, kamnoseški mojster; Janez Krek, sprevodnik v pokoju in Avgust Krois, hišni posestnik, vsi v Mariboru. Janez Črnčec, posestnik v Ledineku; Martin Tomažič, posestnik v Drvanji; Alojzij Dobaj, veleposestnik v Grušovi; Jurij Gaube, posestnik v Jurjevskem bregu; Vincenc Verlič, veleposestnik v Ruperčah; Jožef Stadeger, gostilničar v Ploderšnici; Mihael Paulič, posestnik v Krecenpahu; Peter Zupančič, posestnik v Loki; Franc Auc, občinski predstojnik v Pohorju; Janez Witzman, gostilničar v Grejtu; Janez Čaks, pek v Slov. Bistrici; Jožef Bauman st., gostilničar v Peklu; Ljudevit Kresnik, posestnik v Črešnovcu; Pavel Zafožnik, posestnik v spodnji Novivasi; Viljem Blanke, posestnik tiskarne; dr. Tomaž Horvat, odvetnik; Ignac Leskošek, vinogradnik; Franc Makeš, trgovec z železnino; Janez Perko, agent; Adalbert Ružička, trgovec; Ignac Rozman, hišni posestnik; Adolff Selinscheg, trgovec, in Sebastijan Šeibel, inženir, vsi v Ptuj. Franc Bakošek, občinski predstojnik v Stukah; Tomaž Markovič, posestnik v Gornjem Bregu; Jožef Mursa, posestnik v Krapju; Fran Germut, hišni posestnik v Marnbergu; Tomaž Höbl, občinski predstojnik pri Sv. Primožu. Nadomestni porotniki; Alojzij Mayr, hišni posestnik; Emanuel Mayr, vinotržec; Janez Sirk, trgovec; Janez Škoflek, blagajnik hranilnice; Feliks Schmidl, gostilničar; Kristijan Troger, trgovec; Janez Černe, mesar; Janez Verhovnik, gostilničar; Karol Wolf, družerist, vsi v Mariboru.

Obesil se je strojar Ferdinand Goričan v Veliki Nedelji pri Ptuj. Pred smrtjo je uredil vse svoje stvari in pisal na sodišče v Ormož in zahteval otvoritev konkurza nad svojim premoženjem.

Samomor. V Curihu v Švici se je pred kratkim, kakor se govori, usmrtil edini sin bivšega celjskega knjigotiskarja in knjigotržca «Muki»-ja Rakuša, županova brata, Fric Rakusch. Nositelj imena Rakusch je zdaj rodbina g. župana Julija Rakuscha sama.

Rogaška lokalna železnica, ki je že blizu dve leti od Grobelnega do Rogateca v prometu, a je dalje do deželne meje pri Lubinju tudi že izgotovljena, se bo glasom najnovejših verodostojnih poročil prihodnje leto na Hrovaškem dalje gradila. Pri mestu Krapina se potem ta proga z že obstoječo železnico združi. Da je avstr. žel. ministrstvo vendar enkrat zadevo nadaljevanja zgradbe železnice ugodno rešilo, je pred vsem zasluga državnega poslanca dr. Ploja.

Dr. Negri — odhaja iz Celja. Čujemo, da je dr. Negri prišel v nasprotje z nemškimi velikaši v Celju. Pravijo, da mu posebno ni bilo po volji, da zidajo «Deutsche Haus», ko še tretjino stavbenega zaklada nimajo. Oddal je dr. Negri baje že svojo vilo na nekdaš Tappeinerjevem vrtu dr. Kovatschitsu, sam pa se sli v Gradec. Dr. Negri je bil zadnja leta poročevalec mestnega odbora v finančnih zadevah. Tam ga ne bodo pogrešali, saj si lahko v odbor volijo — učitelja Aistricha, ki zna ravno tako dobro, morebiti še bolje, ko dr. Negri v javnih govorih pr. žvekovati časopisne fraze.

Umor v Mariboru. Dninar Mihael Očžnik se je sprl v Mariboru z dninarjem Ludvikom Kacjanom pri skladanju drv z voza. Stepla sta se in Očžnik je Kacijana udaril tako z nožem po glavi, da je ta par dni potem umrl.

Zemlja se pogrezuje v sicer slikoviti saleski dolini. Vsled g. Lappovega premogokopa se je dosti hiš že vdrlo, vsled česar je tudi posredoval pokojni poslanec Žičkar. Zdaj pa je na več krajih celo nastopila voda. Te dni je zabredel Spenkov žagar, vračajoč se v temni noči iz Velenja, v tako novonastalo jezero. Kmalu bi bil utonil, le premogarjem se ima zahvaliti, da so ga s čolnom oteli mizle kopelji. Več občanov je misli, da bi pristojna oblast, ki poišče vsakega tatčica, lahko še lastnika teh travnikov obiskala z naročilom, da «zaplanka» lužo, kjer vodi mimo nje pešpot iz Stare vasi v Pesje.

Menice je ponarejal mariborski usnjarski fabrikant Viljem Stark. Njegov knjigovodja Viljem Pouch je že pod ključem. Stark je pa zbežal in ga išče zdaj sodišče s tiralnico. Stark je našel nekoč v družbi več gospodov ležati nekega pijanega viničarja blizu svojega vinograda v Limbuši. Gospodje so položili pijanca na desko in ga nosili okrog ter peli mrtvaške pesmi. «Zadnjega bindišarja pokopavamo!» dejali so takrat. Sulica se je pa obrnila in dandane padajo nemški pogrebci drug za drugim v grob konkurza ali težke ječe, Slovenci v Limbuši pa še vedno žive.

Za nemško šolo na Pragerskem beračijo sedaj Nemci na vseh koncih in krajih, tudi po nemških listih.

Umrli je gosp. Andrej Elsbacher, trgovec v Laškem trgu, dne 1. t. m. Pokojnik je bil obče spoštovan vsled njegovega korenitega značaja ter znan rodoljub, ki je rad podpiral narodna društva. Pogreb je bil v petek, dne 3. t. m. ob 4. uri popoldne na domačem pokopališču pri sv. Kristofu na Laškem. Blag mu spomin!

V konkurz je priš. l v Celju Evgen pl. Kodolitsch, posestnik mineralnih vrelcev, ki se nahajajo pri Rogatecu.

Božji rop v Celju. V celjski opatijski in v kapucinski cerkvi je nekdo odnesel nabiralne tružice z nabranim denarjem vred. Ukradeni so s tem milodari za popravo cerkve in za sv. očeta. V zadnjem času se taki cerkveni ropi v celjski okolici čudovito ponavljajo.

Samoumor. V Gradcu se je ustrelil umirovljeni podpolkovnik g. Alojzij Prelog. Ustrelil se je stoječ pred zrcalom.

Zmrznil je 69letni preužitkar Matija Plavšek iz Sv. Florjana pri Rogatecu. Mož se je pijače tako nasrkal, da je v snegu obtičal in zmrznil.

Na stara leta tat. 72letni Urh Novak v Spodnjem Dupleku je že šest let kradel bližnjim sosedom po njivah žito in druge poljske pridelke. V to ga je zapeljala njegova 60letna žena, ki je in ela kokoši doma, a nič živeža zanje. Novaka so pa naposled vendarle vjeli in sodišče ga je obsodilo na 2, njegovo ženo pa na 3 mesece.

Iz Sevnice. O zapuščni pokojnega S. F. Schalka, trgovca in glavnega podpornika tukajšnje nemške (?) stvari, je otvorjen konkurz. Bil je kot trgovec na dobrem glasu in vžival pri spodnještajerskih Nemcih neomejen kredit. Marskdo si je prste opekkel z ozirom na nemško stvar. Oskrbnik konkurzne mase je celjski odvetnik dr. A. Schurbi.

Ponarejen denar. Po Celju krožijo ponarejene krone. Spoznati jih je, ker so iz lažje kovine in jim manjka napis ob robu.

Raznoterosti.

Štajerski Slovenci, ki še niste naročeni na „Slovenskega Štajerca“ — pozor! Kdor se sedaj za celo prihodnje leto naroči na novo na naš list in nam obenem tudi celotno naročnino pošlje, dobi vse letošnje številke do novega leta zastonj. Dobi tudi, ako to zahteva, še par že izišlih števil.

Naše naročnike, kateri nam še dolgujejo naročnino, uljudno prosimo, da se že vendar sedaj spomnijo svoje dolžnosti in nam takoj pošljejo naročnino. Vsakega posebej pač ne moremo terjati, saj pa tudi vsak sam ve, kdaj je čas plačati. Mi nimamo nikakih eksekutorjev, kakor jih imajo nemčurji, da bi po njih izterjevali naročnino. Nam še to smrdi, da smo primorani o tem v našem listu pisati. — Vsakemu svoje! Celu najzadnji hlapec je vreden svojega plačila in tudi on ne more samo od zraka živeti. Obenem naše rodoljube še enkrat opozorimo na članek v šte. 18, stran 9 našega lista, kako naši nasprotniki podpirajo in razširjajo svoj list.

Ali je Johann Drewenschegg, urednik ptujskega „Štajerca“ denuncijant? Meščan Perko se je pred kratkim peljal v Leskovec. Priklatil se je urednik «Šta-

jerca» oklofutani Drevenšek in je prosil Perka, naj ga vzame na voz, da se z njim zastonj popelje v Leskovec v slavni svoj rojstni kraj. Perko se je dal preprostiti, Drevenškova beračija ga je omehčala, da je vzel Drevenška na voz. To dobroto pa mu je »naprednjak» in »Štajerčev» poštenjak Drevenšek, p. d. Hekov Hanzek slabo poplačal. Med potom se je g. Perko razgovarjal z Drevenšekom o marsičem. Tudi o županu Ornigu, o blebetavem trgovcu Slaviču, ki vsaki trenutek stika po uredništvu »Štajerca», sta se razgovarjala. Perko je celo pozabil, kak subjekt je vzel k sebi na voz in je odkrito govoril. Vse njegove besede pa je naprednjak Drevenšek toplo nesel Ornigu in Slaviču.

Posledica tega je bila, da sta Ornig in Slavič vsak svojo tožbo zoper g. Perkota vložila pri kazenski sodnji. Kaj je Drevenšek tu napravil? Med poštenimi ljudmi bi se reklo, da je Drevenšek Perkota grdo denunciral, da je opravil delo navadnega denuncijanta. Ni tedaj težko razsoditi, ali je Drevenšek, urednik ptujskega »Štajerca» navaden denuncijant ali ne.

Ornig in Slavič pa sta pokazala s svojimi tožbami, da sta s poštenjakom Drevenšekom v najožji zvezi, da njima služi kot špijon. Ali ni to lepa družba? Župan, trgovec in urednik. Perko bi moral z Drevenšekom tako postopati, kakor svoje dni Murko, ko ga je klofotal. da se je od pijane nemčurske buče kar kadilo. Pri takih ljudeh noblesa nič ne izda; palica ali bikovca je najbolje mazilo zo denuncijante.

Hajl, »Štajerc» in njegovi naprednjaki!

Stiger contra Založnik. [Konec.] To je tedaj izid pravde, ki je navalila mnogo prahu, ki pa je sedaj onesnažil le ono stranko, koja je zbrala svoje moči, da bi uničila Slovenca, ki ni družega zakrivil kakor to, da je Slovenec, in da si upa to tudi vsakemu v obraz priznati. Na slovenski strani pa vlada zbog tega veliko veselje in ljudstvo se smeje blamiranemu Bebcu. Da je gospod Stiger tako obsedel, temu je kriva le njegova lahkovernost, ker si ne moremo misliti, da bi mož, katerega ljudstvo kot pravega Nemca še dosti čisla, bil tako hudoben, da bi iz lastnega nagiba hotel uporabiti svoj vpliv v to, da uniči nedolžnega Slovenca.

Vsekakor pa si je s to pravdo dal jako slabo spričevalo in bo slovensko prebivalstvo njegov nastop primerno upoštevalo. Čimbolj nas preganjate, tem trdnjše se vam bomo uprli in tembolj se vas bomo ogibali. Če pri tem trpi vaš ugled in vaša trgovina, iščite vzroke za to pri sebi samem in pri onih, katere štejete za svojo glavno oporo, ki vam pa na brezvesten način izpodjedajo tla. Slovenski kmet je dovolj zaveden, da ne bo zahajal v družbo ljudi, ki ga sovražijo. To si zapomnite! Da ste sedaj šli na limanice brezvestnim nemškutarjem in se pustili od njih zlorabljeni, s tem ste se osmešili. Da pa ste se pri tem družili z Bebcem in si pustili svetovati od človeka, katerega zbog njegovega hujskanja že nikdo ne mara več, in ki se bode sedaj skoraj gotovo še imel zagovarjati radi krive izpovedbe in zapeljevanja priči k krivi izpovedbi, — to gospod Stiger, je za vas sramotno! — Kmečko prebivalstvo pa, opozarjamo posebno na slovenjebistriško notarsko pisarno, ki redi človeka, koji trdi, da mu njegov »nemški

čut» ne dovoli, da bi zahajal v slovenske gostilne. Prisegli bi sicer, da ni med Slovenci nikogar, ki bi si želel breznačajneža v svoji družbi, iz katere je šele bil vržen, omenjamo pa to s pozivom, da tudi nobenemu Slovincu naj se ne prepusti slovenski čut, da bi zahajal v sloven-ke gostilne. Prisegli bi sicer, da ni med Slovenci nikogar, ki bi si želel breznačajneža v svoji družbi, iz katere je šele bil vržen, omenjamo pa to s pozivom, da tudi nobenemu Slovincu naj ne prepusti slovenski čut, da bi zahajal tja, kjer sede ljudje iste vrste kot je Bebec, bodisi da je to pisarna ali gostilna. Bodete videli, kako hitro bo izginil potem tisti »nemški čut». Zavedne Slovenjebistričane pa prosimo, da nam o tamošnjih razmerah vsikdar poročajo, ker hočemo delovanju tamošnje zloglasne nemčurske stranke odslej posvetiti večjo pozornost. Imamo že v roki podatke o mestnem občinskem gospodarstvu, da smo strmeli, da je kaj tacega mogoče. Vse to bomo o pravem času tudi porabili.

Zunanje novice.

Žalostna tatinska dogodka. Pred petimi leti je prišel v Pariz Anglež Barkley k svojemu nekdanjemu znancu, trgovskemu uslužbencu ter ga nujno prosil, naj mu shrani 25.000 frankov, ki jih je poneveril svojemu gospodarju. Detektivi so mu že za petami, a rad se pusti obsoditi in zapreti, da bo imel le denarja, kadar dosluži svojo kazen. Po dolgem prigovarjanju se je Francoz vdal pod pogojem, da mu prepusti primeren del poneverjenega denarja. Kmalu nato je Francoz čital, da je Barkley obsojen v 5 letno ječo. Te dni pa se je pri Francozu zopet oglasil, da sprejme shranjeni denar, ker je dostal 5 letno ječo. Ves obupan mu je Francoz priznal, da je ves zaupani mu denar zaigral. Barkley se je nato ustrelil.

Vzgajanja medvedov in volkov. V okolici Mendocyna County, 250 km oddaljeno od San Franciska v Kaliforniji, živi neki Beck Kenny, ki se bavi z vzgajanjem medvedov. Lovi jih v Sierri Nevadi ter jih ima potem proste v velikem ograjenem parku. Vedno ima po 700 medvedov ter dobiva vsako leto zanje po 30.000 K. Vsako leto ustrelji namreč do 200 medvedov, a za vsakega dobi po 200 K (tolšča, meso, koža). — V Raing Lake County v Minnesoti pa ima neki Gessler tak park, v katerem redi nad 1000 volkov. Prodaja ne samo voljeje kože prav drago, temuč mu tudi država plača za vsakega ubitega volka po 6 dolarjev, češ, da jih pokončuje, v resnici pa jih množi.

Milijonarjeva hči — nevesta glavarja Indijancev. Indijanci iz Santa Clara so priredili v Ameriki v Denveru predstavo, kjer so kazali umetnost svojega jahanja. Med gledalci je bila milijonarjeva hči Mirsborja Marija Arnold, ki se je tako potopila in zamislila v indijansko jahanje, da ni opazila, kako je zašla med jahalce. Bila je v smrti nevarnosti, da je ne pobijejo konjska kopita, a pristopil je glavar Indijancev in jo rešil. Kakor je to tako navada in je lepo in romantično, se je milijonarka v rešitelja zagledala in zdaj ga bo poročila. Oče njen je izjavil, da jo v tem slučaju izdedini ali hrast se omaje in hrib zvestobe se njene ne gane.

Štiri milijone prebivalcev. Po pred kratkim objavljenem popisu ameriškega mesta Newyorka se nahaja v tem mestu 4.264.822 oseb. Od leta 1900 je naraslo njihovo število na 828.620. Šolo obiskujočih otrok ni nič manj kakor 600.000.

Ponarejevalci denarja prijeti. Trzaska varstvena oblast je našla delavnico za ponarejevanje denarja. Tukaj so izdelovali že delj časa deset, dve in enokronski denar in ga spravljali v promet. Vsi člani so aretovani.

Prorokovanje za l. 1906. V Londonu je neki »pre-rok«¹ Zadkiel obelodanil almanah pod naslovom »Glas zvezd«, v katerem prorokuje dogodljaje za prihodnje leto. V januarju, trdi Zadkiel, se bo revolucionarni duh razvil v ruski vojski in mornarici. Februarja pride do velikih političnih agitacij v Angliji. Sušča bo politični položaj na Ruskem zelo napet. Aprila bosta nemški cesar in ruski car prestala veliko krizo. Maja se bo porodilo veliko versko gibanje v Belgiji, Angliji in Zveznih državah. Junija bo nesloga uničila Avstrijo, dinastija pa izgubi enega člana. Julija bo zbolel nemški cesar Viljem. Avgusta se bo nekaj važnega zgodelo v Evropi. Septembra nastanejo nemiri in upori v Turčiji, španskega kralja bo pa zadela zla usoda. Oktobra se dogode strašne železniške nesreče. Novembra bodo Nemčija, Avstro-Ogrska in Rusija zapletene v vojno. Decembra se zgodi važna prememba v Ameriki.

Gospodarstvo v prekomorskih naselbinah dobro ilustrira naslednja tragikomična dogodka v francoskem listu »Figaro«. Pred nekako 50. leti je vzbudilo naslednje lopovstvo, ki se pripisuje enemu največjih evropskih kolonistov, največjo pozornost. V nekem oddaljenem kraju, ki ga je hotela detična dežela civilizirati, je guverner vodji vojaškega oddelka naznanil, da pride v kratkem 12 črncev, katere naj takoj ustrelji, da bo to drugim v eksempl. Določeni dan zjutraj je častnik ravno igral karte z več tovariši, ko vstopi sergenant v šotor in naznani: »Gospod poročnik, 12 zamorcev je prišlo.« — »Dobro, dobro, že vem, zakaj se gre; takoj jih postrelite.« In 12 črncev je bilo postreljenih. Uro pozneje — častnik je še vedno igral — vstopi zopet sergeant s poročilom: »Gospod poročnik, zopet je došlo 12 črncev.« — »Kaj! Kaj hočejo?« — »Ne vem, roke imajo uklenjene.« — »Vraga, vklejane? Kaj to pomeni?« — Poročniku postane vroče, zažene karte proč, da pogleda došlece. To so bili namreč jetniki, ki so imeli biti ustreljeni. A prvi! Sveta nebesa! To so bili glavarji, ki so hoteli dokazati svojo vdanost in prinesli bogate darove. Teh niso mogli več priklicati v življenje. Častnik za hip ni vedel kaj storiti, potem pa je 12 jetnikov namesto prvih milostno odpustil ter jim dal darove na pot, ki so jih prinesli jetniki.

Marija in tat. V neki španski cerkvi je neki tat oropal Marijin kip dragih kamnov in prstanov. Zasačili so ga ter spravili pred sodišče. Zagovornik, znani vodja španskih socialistov, je hotel svojega klijenta rešiti z zvijačo. S ponižnimi besedami strogo vernega katoličana je vprašal najprej sodnike, ali so kristjani, in ko so mu pritrdili, začel je dokazovati, da njegov klijent ni tat, temuč zelo pobožen, a reven človek. V najhujši stiski se je zatekel v cerkev k materi božji z otroško ganljivo prošnjo. In

Mati božja se ga je usmilila, kip se je oživel, nagnil k prošniku ter mu izročil drago kamenje in prstane. Predsednik je nato mirno odgovoril: »Radi verjamemo, da more Marija revežu podariti svoje dragocenosti, ako to hoče storiti. Toda zdi se nam nemogoče, da bi v takem slučaju Marija dovolila, da bi njenega varovanca prijeli in zaprli. Ker pa je to Marija pripustila, moramo biti na svojo žalost uverjeni, da ji je obtoženi dragocenosti ukradel.« Nato je tatu obsodil zaradi cerkvene tatvine v 10letno ječo.

Drag kozel. V Marijinih varih je kozel hotelirja pri »Repoštevju«² pobodel Prusa Winklerja na cesti, da si je Winkler zlomil nogo. Tožil je hotelirja za odškodnino, in sodišče mu je priznalo 5000 K za bolečine in 1566 K za zdravljenje. S sodnimi stroški vred velja kozel lastnika 11.000 K.

Pet ameriških misijonarjev so ubili Kitajci v Li-jenčangu.

Slika ubitega v očesu ubojice. Okulist, profesor Cipriano Martini je pripovedoval v razgovoru z nekim sotrudnikom rimske »Tribune«, kako je takoj po umoru odvetnika Bianchija šel v Perugia in dobil dovoljenje, da obišče v zaporu ubijalca Casalea. Na dnu mrežice desnega očesa Casaleoga je videl prof. Martini s pomočjo oftalmoskopa jasno sliko osebe v profilu. Martini ni poznal osebno odvetnika Bianchija, pa ko je po oni sliki v ubijalčevem očesu začel navzočim opisovati umorjenega odvetnika, so ti opisi v istini odgovarjali resnici. Bianchijeva slika je ostala v desnem Casaleovem očesu a v levem ne. Potem, ker je bila slika v profilu, se da soditi, da je Bianchi bil napaden od strani. Oči umorjenega odvetnika profesor Martini ni mogel več pregledati, ker je to samo tedaj mogoče, ako ubiti preživi še kako uro. Ako takoj umre, se mu skale oči. Kar se tiče ubojice, ako je zelo vznemirjen, zamore v njegovem očesu ostati slika dva, tri dni. Govori se, da ubijalec po zločinu vidi nekaj ur pred seboj svojo žrtev. To je njegova kazen in muka, ki ga peče. To seveda ni vedno slučaj in je mogoče le pod posebnimi okolnostmi, n. pr. ako se je vršil boj, četudi kratek, med ubijalcem in napadenim; poleg tega je to odvisno mnogo od temperamenta.

Zastrupila se je v Trstu 27letna soproga bančnega uradnika Levija vsled neozdravljive bolezni. Šla je v mestno kopalsko, kjer je v neki kabini izpila steklenico karbolne kisline. Kljub vsej zdravniški umetnosti je ni bilo mogoče rešiti in v dveh urah je bila mlada gospa žrtev zastrupljenja.

Nepošten odvetnik. V Berlinu so zaprli odvetnika dr. Eichhafa, ki je poneveril hamburski hipotečni banki 150.000 K.

Vojna ladja se potopila. Pri kap Lensu se je potopila španska križarka »Kardinal Cisneros.« Izmed posadke jo mnogo oseb utonilo.

Sultanov harem. Sultana stane harem letnih 75 milijonov frankov. Vsako leto zapusti harem 100 žensk, ki se može in dobe za doto 140.000 frankov. Zato se vsi uradniki zelo trudijo, da spravijo svoje hčere v harem. Vsaka ima v haremu 10 slug, kočijo in konje, pa včasih tudi vpliv na sultana.

Japonska ladja se je potopila. Japonski parnik «Havšinaru» je zadel ob plavajočo mino in se potopil.

Ženske — vojaki. V Englowodu, 11 milj od Kolumbije (Združene države), se je zbrala počasi kompanija ženskih vojakov. Dotična dekleta so hčere farmerjev iz Roone Conry in hočejo pokazati, da so ženske ravno tako sposobne za vojaški stan, kakor moški, samo če so dobro oborožene. Nova kompanija je nastopila pred nedavnim časom javno pred ljudmi, ti so se seveda čudili takim vojaškim vajam.

Prvi honorar. Slovečega ameriškega humorista Marksa Twaina (njegovo pravo ime je Samuel Clemens) je vprašal neki angleški pisatelj, ako se še spominja, kedaj in kje je zaslužil prvi honorar. Twain je odgovoril, da se tega prav dobro spominja, dasi je bil takrat še prav majhen deček. V šoli, ki sem jo obiskoval, je pripovedoval Twain, je bilo strogo prepovedano z nožem rezati klopi. Kdor je kaj takega storil, je moral plačati ali 5 dolarjev, ali pa je bil pošteno nabit. Ko pa sem vendar storil ta zločin, mi je rekel oče: «Ne morem dovoliti, da bi se moje ime sramotilo ter plačam rajši teh 5 dolarjev. Toda poprej pridi v mojo sobo». In v sobi je potem izvršil oče nad menoj posvetno sodbo s šibo. Ko sem nato pritekel iz njegove sobe, držeč se z eno roko za skeleči del telesa, v drugi pa 5 dolarjev, sem takoj pomislil. Ko sem že tako lahko pretrpel te batine, zakaj bi ne še oni v šoli, pa mi 5 dolarjev ostane. In res sem storil tako. Evo tako sem zaslužil prvi denar.

Muhe milijonarjev. V Ameriki je umrl neki milijonar, ki je bil do smrti vse zapravljal. Pisal se je Hawkins in neko puščavo v Kaliforniji je izpremenil v kratkem času v najlepši kraj. Tisoče je izdal za kipe, ki so stali pod drevjem. Po noči некоč je uprizoril dirkanje. Okrog polnoči je ukazal prižgati 7000 sveč in veliko godbo je najel, da je svirala dirkačem. Ni čuda, da mu je nekaj dni pred smrtjo pošel denar.

Smešni dogodki pri pošti. V lotarijskem mestu F. je prišla neka kmetica, da prevzame pošno pošiljatev. Morala bi bila podpisati potrdilo, toda pisati ni znala. Na vprašanje, ali zna napraviti vsaj tri križe, je veselo odgovorila: «Kaj bi ne znala, saj sem katoličanka!». Pri tem pa je že napravila križ čez — čelo, usta in prsi. — Drugi smešni prizor se je zgodil v nekem badenskem mestu. Kmet je prišel na pošto vprašati, ali imajo kaj zanj. Poštni uradnik ga je vprašal: «Poste restante?». Kmet je ponosno in ježno odgovoril: «Ne, katolik!». (Razumel je besedo protestant.)

V smrtni nevarnosti je bila rumunska prestolonaslednica Marija. Splašili so se konji ter prevrgli voz. Voznik je obležal mrtev, dočim se je princezinja le lahko poškodovala.

Največje smodke. Iz Havane so pripeljali v London največje cigare. Dolge so 16 in pol palca, v premiru pa imajo šest palcev. Vsaka tehta četrť funta. Te smodke so drage!

Novih „deset zapovedi“ za bralce časnikov. Neki nemški list priporoča svojim čitateljem v izpolnjevanje deset zapovedi, ki so vredne, da tudi mi nanje opozarjamo svoje čitatelje: 1. Če nisi filister, naroči se na

strogo naroden in napreden list. Srce naj ti ne uide takoj v hlače, ako tvoj list nekaterikrat zaropota nekoliko hujše. Boljše je imeti pogum za čast domovine, ko zabavljati iz skrivnega kota. 2. Beri svoj list pazljivo, ker je pisan zate. Kdor je naročen na list le radi oznanil, se pregreši zoper urednike. 3. Ne domišljuj si, da je list le radi tebe; ne, list služi splošnosti in kakor nima nihče pravice staviti svoje zadeve nad zadevo splošnosti, tako tudi nima nihče pravice zahtevati, da bi se list bolj oziral na malenkostne njegove zadeve, ko na zadeve splošnosti. 4. Bodi zvest sotrudnik svojega lista. Vsaka novica, ki jo pošlješ listu, povzroči, da se list razširi. Vsako najmanjšo novico napiši na dopisnico in jo pošlji uredništvu. Pa nikari ne zameri, ako včasih uredništvo kaj zavrže. Ono že ve, zakaj je to storilo. 5. Kjer vidiš v javni upravi kako napako, sporoči jo listu. List je zato tukaj, da ožigosa krivico in brani pravico. 6. Ne boj se pred oblastjo! Poštena in dobra oblast ima nad vse rada odkrito besedo ter se da poučiti. 7. Zaupaj uredništvu, ono te ne bo izdalo, naj pride, kar hoče. 8. Nabiraj pridno naročnike za svoj list. 9. Spoštuj kritiko, ako pride od močnega značaja, kdor pa kritikuje, da sebi pridobi ugled, temu obrni hrbet. 10. Ako ti list včasih ni redno dostavljen, ne grozi takoj, da opustiš list. Uprava navadno ni kriva, kajti list se vsak dan tiska ob istem času. Urednik pa se ne zmeni za tvoje grožnje, ker on se ne briga za upravo lista. Plačuj list redno. — Sedaj pa pojdi in se ravnaj po nasvetih!

Umor zaradi 40 krajcarjev. Seljaka Ludvika Boziga iz Nagy-Körösa so našli na polju mrtvega in silno razmesarjenega. Imel je vso razbito glavo. Devetindvajsetkrat je bil sunjen z nožem. Sumnja je padla na dva postopača, ki sta pila z njim. Ta dva so orožniki prijeli in izpovedala sta takoj, da je Bozig plačeval v krčmi za žganje. Zato sta mislila, da ima dosti denarja in sta ga ubila. Ker pa nista našla več kakor 40 krajcarjev, sta truplo iz jeze razmesaila.

Gospodična — rekrut. Te dni je bila poklicana na nabor gospodična Franciška Bernard. Dobila je list, kjer je bilo zapisano, da nastopi kazen takoj, ako se ne oglasi na določenem kraju, ob določenem času in ob določeni uri. No, gospodična se ni presstrašila; peljala se je na določen kraj v Brive z vojaškim listkom. Potoma ji je delal neprilike konduktar zaradi vojaškega listka in polovične vožne cene, potem pa jo niso hoteli pustiti spet vojaki v vojašnico. Naposled je prišla vendar do komisije, ki je odpila precej široko oči nad prijetno pomoto.

Nove podmorske mine. Kakor poroča «Trščanski Lloyd», izumel je neki Hrvat nove mine, katerih uspeh je skoraj v vsakem slučaju zagotovljen. Dosedanje mine so bile le defenzivno (obrambno) sredstvo, in se je pogosto zgodilo, da je mina zadela, namesto v sovražnikovo, v lastno ladjo. Novo izumljene mine pa se dajo lahko in brzo pritrditi na sovražniško ladjo, in je ta potem popolnoma v oblasti onega, ki jo je pritrdil. More jo v vsakem času zažgati, in ladja se mora ali vdati ali propasti. Mina eksplodira, ko hoče sovražnik odstraniti užigalo ali celo mino. Mino more odstraniti le oni, ki jo je pritrdil in to brez vsake opasnosti. Te mine

so dozdej najboljše in najpraktičnejše bojno sredstvo na morju; če bi ne imelo uspeha, je zguba primeroma prav majhna. Tudi pripravne podmorske čolne je izumil Hrvat, a še ni napravil z njimi nikakih poskusov.

Togova zahvala bogovom. Admiral Togo se je pred nedavnim časom v Yomadi pri oltarju, kjer molijo k duhovom dedov cesarske rodbine, zahvalil bogovom za svojo zmago nad Rusi. Najprej je opravil sam pobožnost pri notranjem oltarju svetišča, za njim pa vsi častniki in moštvo. Admiral se je razkril, sklonil glavo in opravil božjo službo natančno po tamošnjih obredih. Nato so se razkrili in sezuli vsi častniki in so šli po stopnicah pred altar, kjer so molili. Za temi je korakalo 2500 pomorščakov s puškami na rami v kolonah pred oltar. Admiral Togo je med tem pri notranjem oltarju odmočil in se je podal k zunanemu, da bi tudi tam tiho molil k bogovom. Pisali so listi, da misli postati Togo kristjan, pa je tega malo videti.

Nevarnost od tujih las. Iz Londona poročajo: Med onimi gospemi, ki so že preživele mladeniško in srednjo dobo, a bi hotele še vedno biti mlade ter nadomeščajo s tujimi lasmi izpale jim lase, je zavladal velik strah. Vzrok temu je nastopen: konstatovalo se je, da je v mnogih mestih zadnji čas umrlo mnogo gospej vsled infekcije, provzročene od tujih las, zlasti las, ki se v veliki meri dovažajo na Angleško iz Kitajske.

Listek.

Razkošne sanje.

(Po «Sl. Narodu». Spisal Rado Murnik.)

«Takole se mi je sanjalo, da vam po pravici povem, in nič se mi ni izmaknilo iz spomina,» mi je pripovedoval stari Janez, bivši vojak, prostak. «Služil sem pri sedemnajstem. Sem pa enkrat v sanjah hlače pral tam pred šempetersko kosarno ob Ljubljani. Kar ti jo primahata mimo dva civilista. Spoznal sem ju takoj, pa se nisem izdal. Prvi je bil Jezus, drugi pa sveti Peter. Takoj sem jima salutiral.

«Priatelj, daj nama kaj jesti!» je dejal Jezus. «Glej, lačna sva.»

Precej sem stekel v kosarno in prinesel komaj načet hlebec komisa.

«To je vse, kar imam,» sem dejal. «Menaža bo šele ob enajstih, amen.»

«Zakaj se pa držiš tako žalostno,» me je vprašal Jezus čisto po domače.

«Eh,» sem dejal, «na Golovcu smo imeli vaje, pa sem ležal na trebuhu in zibal borovnice. Kar so prišli stotnik, ki me živega ne morejo videti. Ko so zagledali, kako se gostim in nič ne pazim na sovražnika, so mi jih pa dali šest ur železnih manšet. Nocoj jih bom držal od šestih do polnoči, amen.»

Tako sem pripovedoval in nič se nisem lagal, sveti Peter je pa debelo gledal in jedel komis, kakor bi bil delal že devet dni tlako. Odrezal sem mu drugi kos;

tudi tega je hitro poklepal in še zmeraj je gledal mož. No, sem mu dal pa še tretji kos, ki je bil tudi kmalu pod streho. Jezus pa je komaj pokusil malo sredice.

«Imaš nemara kaj opraviti v kosarni?» sem vprašal lačnega Petra.

«Bog ne daj!» je odgovoril svetnik. «Vesel sem, da me niso potrdili.»

«Pram imaš,» sem dejal. «V kosarni ima dolčas mlade. Samo v kantini je vsaki šesti dan še nekaj življenja. O Ježeš, ti meni pomagaj kam drugam, lepo te prosim!»

«No, ker si tako dobrega srca,» je dejal Jezus, «in nič ne preklinjaš in se nič ne pridušaš, te transferiram k sedemnajstemu v Deveto deželo. Adijo, Janez!»

Korajžno sem upilil za pozdrav pred desno uho in kakor bi mignil, sem bil zdrav in vesel z vso vojaško opravo že v najlepšem mestu Devete dežele. Na trgu so me čakali mestni župan, vsi očaki in veljaki, vsi generali in oficirji v paradi.

«Oh, ali si ti, Janez? Živio!» so me pozdravili gospod župan, kakor so me zagledali. «Hvala Bogu, da si vendar enkrat tukaj; komaj, komaj smo te že čakali! Bodi presrečno pozdravljen in dovoli mi, da ti ponesem kanistro v kočijo.»

Tudi najvišji general je hotel govoriti, pa sem mu mignil, da sem že sit časti. Predstavil mi je vse oficirje, župan pa vso gospodo. Zahvalil sem se v kratkih besedah za slovesni sprejem. Župan in general sta me prišla vsak na svoji strani pod pazduho in me spremila k lepi kočiji; prvi je nesel moj telečjak, drugi pa vojaško škrinjico. General me je posadil na desno stran na zametaste blazine in prisedel k meni, župan pa je zlezel vozniku na kozla. Ob obeh straneh široke ceste so stale belo oblečene device v špalirju in vpile; «Živio, Janez!» in rdeče rože in nageljne so mi metale v voz, da sem se reva skoraj zadušil. Pokali so možnarji in zvonili zvonovi. Povsodi je bilo vse črno ljudi, in vse je vpilo in kričalo meni na čast, kar se je dalo. Bog nas varuj, saj pravim, česa človek vsega ne doživi! Od vsega tega veselega hrupa in šundra me je že malo glava bolela; vendar sem se premagoval in se veselo držal pokonci. Opoldne smo se ustavili pred strašno lepo palačo.

«To je kosarna,» je dejal general pohlevno. «Če ti ni všeč, pojdimo pa v drugo.»

«Bo že, že!» sem odgovoril. «Kaj bi izbiral!»

Pred vojašnico so bili postavljeni vsi stotniki mojega novega regimenta po velikosti v vrsti. Vsakemu sem segel v roko in rekel kaj prijaznega. Vsak me je hotel imeti v svojo kompanijo. Toliko da se niso stepli zame! Lej ga spaka, sem si mislil in poklical Kočvarja, ki je zija oddaleč. Pomarančar je moral od stotnika do stotnika, da so vlekli številke. Roke so se jim tresle in napenjali so obraze, ko so segali v vrečico. Mlad stotnik z lepo črno brado je izvlekel najvišjo številko in me dobil. Od veselja je skoraj omedlel. Zdaj smo šli v kosarno.

Tam je bilo vse iz samega marmorja, srebra in zlata, vse polno dragih svetlinov in biserov, da mi je pešal vid. Precej je prišel kuhar in me vprašal, kaj jem

najrajsi. Dejal sem mu, da sem zadovoljen s tistim, kar jedo generali. Sedli smo za lepo pogrnjene mize in prinesli so riževe juhe z grahom, potem pa sulca, dobrega kakor sablja, in pa češpljevo kašo. Komaj smo to opravili, smo dobili telečje pečenke, ocvrtih piščancev, pečenih golobčkov, puranov, kopunov, rac in vsega zlodja. Posebno me je veselilo, da smo vsi le jedli in pili in da ni nihče zinil nič nepotrebnega. Za primako smo imeli cviček in kraški teran. Odpel sem si hlačni jermen in ga spustil za dve luknjici, ker sem videl, da so delali generali ravno tako. Nato so prišle na mizo pečene klobase mesenke, jetrnice, krvavice, rižovke, kar je kdo hotel, zraven pa skleda, velika kakor turški boben in polna kislega zelja in fižola. Ko smo se nekoliko oddehnili, smo jedli za obližek še vsakovrstne potice, pogače in kolače. Začelo se mi je kolcati, tako sem bil že sit. Odpel sem jermen in ga spravil v žep. General mi je prižgal vržinko; pili smo še črno kavo, potem so se gospoda poslovili od mene in drugih vojakov.

Po kosilu je prihajal vojaški zdravnik in natanko preiskal vso kompanijo, če je res vsak mož sit in se ni morda kdo samo potuhnil. Potlej smo šli pa spat.

Ob štirih popoldne so nas zbudili. Pogledal sem skozi okno na dvorišče. Kaj sem zagledal, kaj pravite! Vse polno fjakarjev!

«Rekrute popeljemo selcirat,» mi je dejal stotnik. «Če hočete, se peljete lahko z nami.»

Sedli smo po štirje in štirje na vozove in tako se je peljala vsa kompanija razen čevljarja, krojača in kuharja na vežbališče. Tam je bilo na zeleni loki že polno mladih deklet. Vsak si je izbral svojo; godba je zaigrala polko in začeli smo selcirati, da se je vse kadilo! Stotnik nas je hvalil vse vprek, posebno mene. Saj skoraj ni moglo biti drugače.

Le prekmalu je neusmiljena trobenta zatrobila k južini. Neradi smo nehali prijetno vajo in nejevoljni sedli v vozove; v njih smo prav lepo difilirali pred stotnikom, ki se nam je ginjen zahvalil za naš trud.

Južinali smo mlečno kavo s smetano, pince in šarklje. Precej potem so prišli brivci in so vsakega moža lepo osnažili, namazali in počesali, ker smo imeli opoldne počdeno povelje. Tu so pohvalili vse tiste, ki so popoldne najlepše plesali, zlasti mene. Po ukazu so gnali arestante na vrt za kosarno. Tam so morali ubogi grešniki za kazen kegljati do poznega večera.

Ob osmih smo večerjali; naša kompanija je dobila šaro in štiri sodčke piva. Pred deveto uro je prišel stotnik vprašat, če bi hotel kdo krogati in nam ponudjal listke, na katerih so morali podpisani obljubiti s častno besedo, da jih najmanj tri dni ne bo nazaj v kosarno.

Skoraj vsi smo vzeli koristne krokarske listke. Od samega veselja nas je povabil stotnik s sabo v cirkus. Dober mož je bil, prav zelo dober, toliko pa moram reči.

«No, pa se imamo res proketo dobro tukaj,» sem dejal lajtnantu, ko smo se peljali v cirkus.

Oh! —

Oh, da sem moral zakleti!

Kakor bi me odnesla burja, sem zopet čepel pred šempetersko kosarno ob Ljubljani ter pral svoje hlače in slinile so se mi cedile po pečenkah in pincih Devete dežele!

O — da bi bil vsaj «presneto» rekel, ne pa «preketo», pa bi še užival najboljšo menažo na svetu in se po gosposko vozil na vojaške vaje! To sem bil jezen, res, peklenko jezen, da sem ga polomil tako grdo, no!»

«Saj so bile samo prazne sanje» sem tolažil čudnega Janeza.

«To je na vse plati res,» je godrnjal žalostno. «Ej, pa naj bo že tako ali tako, markiral sem ga pa vendarle, markiral, čeprav samo v sanjah! Ko sem se reva zbudil, sem se naglo trikrat pridušil, da ne zakolnem nikoli več! Pa tudi ne bom, četudi vse hudič vzame, amen!»

Pozor!

Pozor!

Mlinarji!

Na Gorenjskem **proda se prostovoljno** vsled rodbinskih razmer

≡ **valjični MLIN na šest tečajev** ≡

ki zmelje na leto okrog 150 vagonov žita. V mlinu je tudi kašarija. Mlin obstoji iz hiše in drugih gospodarskih poslopij; vse v prav dobrem stanju ter ima lastno električno razsvetljava. Zraven spada 30 oralov hoste in polja. Plačilni pogoji so jako ugodni. Plača se lahko v obrokih

☞ v teku 18 let. ☜

Naslov pove upravnistvo «Sloven kega Štajerca» v Kranju.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča:

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pridatek znamka «Vydra».

Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specialiteta: «Dessert délicat» in masleni oblati).

Šumeči limonadni bomboni «Ambo».

Dišava za pecivo «Buhtin».

Napravite poskus!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poština.

ŠALJIVI ŠTAJERC.

Zakaj ni več prazen.

Mati: «Janko, kaj pa misliš, da ješ tako nezrelo jabolko na prazen želodec?»

«O, nič se ne bojte, saj ni več prazen, štiri sem že pojedel.»

*
Preklic.

V krčmi so imeli silno surovega hlapca. Nekdaj reče gost: «Ta hlapec je prav tako surov kakor naš župan!» Ko župan to zve, založi gosta, da mora preklicati te besede. Gost jih prekliche drugi dan tako-le: «Ta hlapec ni tako surov kakor naš župan!»

*
Izjema.

Redar: «Stojte, gospodje, ujeti ste! Ne veste li, da je župan še ne davno ostro ukazal, da je ponoči mirno hoditi domov?»

«Res je, gospod redar, pa mi ne gremo domov, ampak v drugo krčmo!»

*
Za težko sapo ali naduho.

§ 0. Vzemi redkev in «našpikaj» jo s čmerikovo

korenino, kakor se zajec «našpika» s slanino, pojej potem redkev, čmeriko pa zavrzi. To pomaga.

§ 00. Pojdi v davčni urad in plačaj davke; takoj boš dihal lažje.

*
Čuden zdravnik.

Potnik zboli v gostilni ter pošlje po zdravnika. Takoj pride nekdo v sobo. «Ali ste vi zdravnik?» vpraša bolnik. «Da, kaj vam je?» — «Zelo sem bolan!» — «Ali ne morete nekoliko vstati?» — «Ne!» odgovori bolnik. «Kaj, tudi v sobi ne?» — «Ne, niti v sobi si ne upam vstati!» — «No, to je izvrstno!» reče tujec, vzame potnikovo uro in denarno listnico ter odide.

*
Vsak po svojem.

Kmet je ležal na smrtni postelji. Ko čuti, da se mu bliža konec, pokliče sina in mu reče:

«Jaka, stopi, stopi po gospoda, da se ne bom pekel v peklju, ker sem prisleparil njivo pri kozolcu!»

Sin pa odgovori: «I kaj bi? Saj ne bo tako hudo! Nekoliko se boste pekli, nekoliko potrpeči, — njiva pa le ostane pri hiši!»

„Južnoštajerska hranilnica“

v Celju „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji: **Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah in Vransko** za popolno varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje do

neomejene visokosti

obrestuje hranilne vloge po 4 od sto

in pripisuje obresti poln tno h kapitalu ter plačuje

rentni davek hranilnica sama

in ga ne odtegne vlagateljem, tako da dobe isti popolnoma nad 4% obresti.

Izposojuje pa od dne 1. prosinca 1905 na zemljiško varnost

po 4³/₄ odstotkov

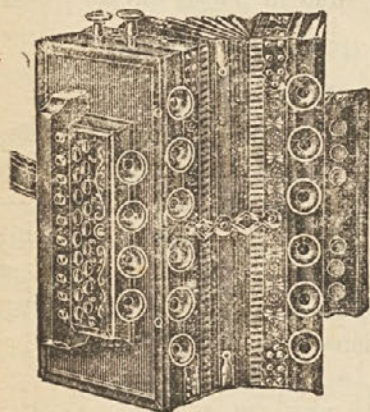
občinam in korporacijam navedenih petih okrajev pa po 4¹/₂% obresti.

Hranilnica posluje s strankami vsak **torek** in **petek** dopoldne, za druga opravila pa je uradnica odprta vsak dan ob navadnih urah.

Naročniki 'Slov. Štajerca'!

Ste li storili svojo dolžnost in naročnino o pravem času ponovili?

30 dni na ogled.

Po pogojih mojega cenika, tedaj brez nevarnosti naročev. lea, pošiljam jaz po poštne povzetju mojo harmoniko »Volksfreund« št. 663, da zamorem vsakega o izvrstni kakovosti te harmonike prepričati. Ta harmonika ima patentirano nezlomna zavita peresa ne samo za tipke, ampak tudi za base in za zaklopnice, potem 10 tipk, 2 registra, dvo-glasna, 48 glasov, 3 vrste troben, mahagoni barvno polirana, črni robi z barvnimi portami, dvojni meh z niklastimi okovi, velikost 31+15 cm in stane 7 K. Navodilo, po katerem se lahko vsak sam

nauči igrati, priložimo zastonj. Ceneje in manjše harmonike za učenje, posebno za otroke po K 2-20, 3-50, 4-40, 5-50. Finejše harmonike po 9, 10, 12, 14, 16 kron so, razvidne iz mojega cenika. Imam v za'ogi tudi gosli, flavte, citre i. t. d. Na mojih harmonikah ni colvinskih izdelkov, ker so češki izdelki. Prosim, se ozirati na to! Nobena rizika! Zamenjava dovoljena ali denar nazaj. Pošiljanje po poštne povzetju od »Erzgebirgisches Musikwarenversandhaus«

HANNS KONRAD v Mostu (Brüx) št. 1176 Česko.

Velik ilustriran cenik, obsegajoč nad 1000 slik, se pošlje na zahtevanje vsakemu zastonj in franko. 82

Hočete videti prihodnjost?

Zahtevajte hitro, dokler je še kaj zaloge, novo iznajdeno elegantno, s plišem okvirjeno čudežno salonsko ogledalo, koje je za vsakega človeka, ki hoče videti prihodnjost, potrebno in ostane pravi zaklad za človeštvo, ker čudežno zrcalo je edini prerokovalec 19. stoletja. — Cena za en komad gld. 1-60, za dva komada gld. 2-75. — Razpošilja proti povzetju franko ali če se denar pošlje naprej

Österr. Schles. Exporthaus in Bielitz
(pošt. predalo 84)

Za neugajajoče denar nazaj, risiko torej popolnoma izključen.

Svoji k svojim!

Zaveden Slovenec! Kupuj svoje potrebščine le pri Sloven-cih. S tem boš ukrotil svojega največjega sovraga in najhitreje pripomogel do osamosvojitve slo-venskega naroda.

Ura prihodnjosti

je moja pristna amerikan-ska antimagnetična od-prta patent-Roskopf-an-ker-remontoir ura št. 97 s plombo v patentovanem nikelnastim obodu s kras-nimi zvi animi oksidiranimi podobami kakor kaže ti stoječa slika. Dalje z emaj-lirnim kazalcem, 36 ur tekoča, natanko reparirana s triletnim jamstvom. V fateralu iz jelenovega usnja, z nikelnasto verižico in pri-veskom, komad gld. 2-50, 3 komadi 6 gld., 6 komadov gld. 13-50.

Denar se vrne ali pa se zamenja, ako se pošlje nepokvarjeno nazaj.

Pošilja proti povzetju ali če se denar naprej pošlje

HANNS KONRAD

prva tovarna za ure v MOSTU (Brüx) št. 1174, Česko.

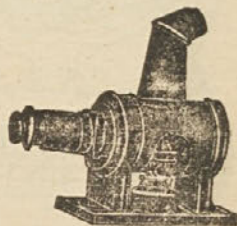
Velik ilustriran cenik, obsegajoč nad 1000 slik, se pošlje na zahtevanje zastonj in franko.

Pripravna darila za dečke.

Poceni parni stroji, ki se kurijo s špiritom, stoje i s cilinder-varno tnm ventilom, piščalko na par in vodopoj-jočim vijakom. Visokost 24 cm. Kompletna s svetilko na špirit v kartonu z pakovana K 1-50. Ravno tak parni stroj, večji, okrog 34 cm visok, en komad K 2-80.

Laterna magika, črno lakirana, z nikelnastim objektivom tremi optičnimi lečami in petrolejsko svetilko. Kompletna z 12 sli-kami, 20 cm visoka K 3-50, 24 cm visoka K 5 —, 28 cm visoka K 8 —, 34 cm visoka K 12 —. Dobiva se naravnost pri

HANNS KONRAD

prva tovarna za ure v Mostu (Brüx) št. 1177 Česko.

Bogato ilustriran cenik, obsegajoč čez 1000 slik, se pošlje na zahtevanje zastonj in franko. 84

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

pošilja naprej ali s poštanim povzetjem.

Cena je sledeća (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducati) 18 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bođenju, kataru in odtranjuje goste slin ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeća (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 vin., 4 originalne steklenice 5 K 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 104, Slavonija.

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodeca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

— Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 107, Slavonija.** — Denar se 121—13

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žal!

Slovinci! Berite pridno in naročite mnogoštevilno „Slov. Štajerea“. Zaslepljenim odpirajte oči!

Za gospode učitelje!

Izšel je lično vezan, jako praktičen

učiteljski koledar

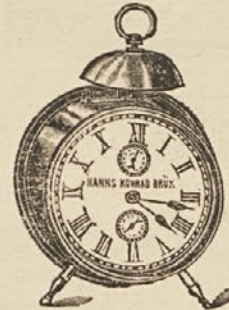
z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osobja na Kranjskem, Juž. Štajerskem in Primorskem, z osebnim staležem kranjskega ljudsko-šolskega učiteljstva in z ročnim zapisnikom za šolsko leto 1905/06.

Sestavil učitelj v Ljubljani.

Cena: Za 75 učencev 70 vin., za 100 učencev 80 vin., za 125 učencev 90 vin., za 150 učencev 1 K.

Naroča se pri tiskarju in založniku

Iv. Pr. Lampretu v Kranju.

V MOSTU
(Brüx) št. 1175
ČESKO.

HANNS KONRAD

V MOSTU
(Brüx) št. 1175
ČESKO.

Bogato ilustriran cenik, obsegajoč čez 1000 slik o urah, zlatnini in srebrnini, se pošlje na zahtevanje zastoj in franko.

Konkurenčna budilnica,

po amer. kauskem sistemu, gre, naj se jo položi kakor hoče, zanesljiva, dobre vrste, s 3 letnim pisanim jamstvom za dober in pravi tek, gld. 1.45, 3 komadi gld. 4.—; z ponoči se svetečim kazalcem, gld. 1.65, 3 komadi gld. 4.50. — Brez rizike, ker je zamenjati dovoljeno, ali pa se vrne denar. Pošilja proti poštenu povzetju ali če se denar naprej pošlje

prva tovarna za ure

Družinska pratika
za leto 1906

je dobiti odsedaj naprej pri trgovcu Alojziju Vršiču v Ljutomeru.

Slovinci!

Spominjajte ob vsaki priložnosti družbe sv. Cirila in Metoda!

Kupujte narodni kolek!

Želodčne bolečine, slabosti, bljuvanje, slab tek, zabasanje, gorčica, krčni in nervozni popadki povzročajo hude posledice, ako se zanemarjajo. — Zdravniška pripoznanja in 60.000 zahvalnih pismen priporočajo v tem slučaju Fellerjeve rabarbara-kroglice z znamko „Elsa-Pillen“, 1 zavo (6 škatlic) 4 krone, in E. V. Fellerja, Stubica, Elsn trg, Hrvatsko, 12 malih ali 6 dvojnatihi steklenic za 5 kron. Fellerjev rastlinsko esenci fluid z znamko.

„Feller-Elsa-Fluid“

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinj-
stvu, kadar se napravi
vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavoje z imenom
»Kathreiner« in ne kupujte nikoli, kar
se odtehtuje odprto.

Proda se majhna, dobro idoča

trgovina

vsled rodbinskih razmer v lepem kraju na Spodnjem
Štajerskem tik cerkve in šole pod prav ugodnimi
pogoji.

Blago vse novo.

Ponudbe je vposlati na upravnništvo »Slovenskega
Štajerca«.

76

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasov te in ne nadkri-
ljive kapljice sv. Marka se
uporabljajo za notranje in
zunanje bolezni. Posebno
odstanejo trganje po ko-
steh, nogah in rokah ter
ozdravijo vsak glavobol. One
delujejo nedosegljivo in spa-
sonosno pri želodčnih bo-
leznih, ublažujejo katar in
iz nečak, odpravijo nakuho,
bela in in krče, pospešujejo

in zboljšujejo prebavo, čistijo kr in čreva. Te pr. žerejo velike in
male gliste ter boleline po teh povzročene. Tudi delujejo izborno
proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in sle-
zih ter »koliko« in ščipanje v želodec. Odpravijo vsako mrzlico in
od te izv. raje boleste.

Te kapljice so najboljša sredstvo proti bolezni na maternici in
»madrus« in zato ne bi smela manjkati v nobeni meščanski in
kmečki hiši.

Dobiva se samo v »Mestni lekarni v Zagrebu«. Na-
ročuje se edino in **točno** le pod naslovom:

Mestna lekarna v Zagrebu, Markov trg št. 80
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa se povzame. Manj kot en ducat
(12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja, in sicer franko na
vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — v.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „ — „	6 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „ — „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj
ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s po-
sebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdra-
vili: Ivan Barentinec, učitelj, Janko Kišur, kr. nadlogar, Štefan
Barič, župnik, Ilija M. nič, opančar, Zofija Vuhelič, šivilja, Jožef
S. janič, kmet i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,
Markov trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Poljedelci, pozor!

Poljskih delavcev vsak dan bolj pri-
manjkuje in kmetovalec že danes brez
pomoči **poljedelskih strojev** polja ob-
delovati in pridelkov obdelati ne more. Kdor si pa kupi stroj, naj si omisli zanesljivo dobro blago.

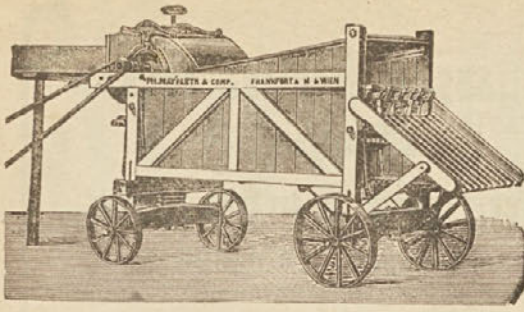
Najboljše in najzaneslji-
vejšje stroje, posebno pa
slamorenice priporoča

mlatilnice,

čistilnice proste in
najboljše, kakor tudi

Trgovina z železnino **„MERKUR“** P. Majdič v Celju.

Posebni ceniki strojev brezplačno. — Zaloga posod za mleko. — Nepremočljive vozne plahte.
Traverze in cement.

Pripoznano najizvrstnejši

jekleni pljugi, brane, valarji, stroji za sejati
«Agrikola», **amerikanski stroji za kositi** otavo, deteljo in žito. stroji za obračati seno, grablje za seno in žito, stiskalnice za seno in slamo, preše za vino in sadjevec.

Hidraulične preše, mlini za grozdje in mečkači za grozje, mlini za sadje, brizgalnice za trs in zelišča, aparati za sušenje sadje in zelenjave.

Mlatilnice s patentovanimi valjičuo-maznimi legarji za ročno, vitalno in motorno silo.

Vitalne naprave za vlačilno živino, čistilnice za žito, trijerji, reblače za koruzo, rezanice za krmo s patentovanimi maznimi logarji, rezanice za repo, mlini za slamo, soparniki za krmo, peči s štedilnimi kotli, premikajoče se sesalke za gnojico in vse druge poljedelske stroje se izdelujejo in razpošiljajo v najnovejših, z darili Natančni cenik zaslonj in poštnine prosto. obdarovanih konstrukcijah. Iščejo se zastopniki in prekupci.

PH. MAYFARTH & Co., DUNAJ II 1

Ustanovljeno 1872.

Taborstrasse št. 71.

1000 delavcev.

Odlikovana z več kot 550 zlatimi in srebrnimi kolajnami i. t. d.

55

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špecerijskih, delikatesnih trgovinab. Na debelo razpošilja:

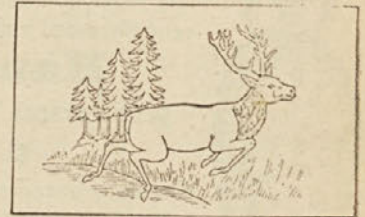
Indra Tea Import Compani Trst.

Dobiva se povsod.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „**Schicht**“ in varstveno znamko „**jelen**“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

JURIJ SCHICHT

Ustje (Češko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

54

P o z o r !

Slovenske rodoljube uljudno prosimo, da nam blagovolijo naznaniti dobre in poštene agitatorje za razširjevanje našega lista osobito iz onih krajev, kjer je še najbolj treba narodne zavesti, ker nameravamo takim agitatorjem poslati v to svrhu po en celi lanski letnik in letošnje številke „Slov. Štajerca“ brezplačno. Ne zanašajte se d ug na drugega! Toliko truda pač lahko vsak rodoljub žrtvuje za našo dobro stvar.

Prekajevalec in tvrdka za izvoz vsakovrstnih živil v lastni hiši

Jan. Ev. Sirca v Kranju

Kranjske klobase, napol prekajene, majhne, ena 10 kr., kila 1 gld.; velike, ena, debelo rezana 20 kr. Salame, izdelane à la viene, kila 80 do 85 kr. **Krakovske**, zelo dobre, kila 1 gld. Salame iz gnjati zelo dobre, priporočljive in priljubljene, gld. 1.52. Ogrske salame, prima, kila gld. 1.80. Gnjat (šunka) s kožo in brez kože, kila 1 gld. Gnjat brez kosti (Rollschinken), kila gld. 1.20. Pleče (Rollschulter) brez kosti kakor gnjat, kila 95 kr. Cesarski kos (Kaiserfleisch), srednje masten ali pust, mešani del, kila 82 kr. Prekajen špeh s kožo ali brez kože, kila 82 kr. Svinjske glave, prekajene, ločene od kosti, kila 48 kr. Svinjski jezik, kila gld. 1.20. Goveji jezik, kila gl. 1.20. Salame, trde, à la ogrske, kila gld. 1.50. Brinjevec, pristni, naravni, liter od 70 kr. do gld. 1.30. Slivovec, pristni, naravni, liter 70 kr., 1 gld. in gld. 1.30. — **Pogoji:** Pošiljam **edino le** po povzetju in to od 5 kg naprej. — Vse je pripoznano kot dobro blago.

67

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kron.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge **vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne** in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4% na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Spljetu.

Akcijski kapital 2,000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitninske kvacije.

Eskomt in inkasso menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Zahtevajte brezplačno in franko

moj veliki ilustrirani cenik o dobrih solidnih in cenenih urah, zlatnini in srebrenini 81

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brux)

št. 1375, Češko

Nikelnasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent, z nikelnasto verižico in futralom gld. 2.—, 3 komadi 5-75 gld., 6 komadov gld. 11-25. Ista z dvojn. pokrovom gld. 3-40. Pristna srebrna remontoir-ura, odprta gld. 3-80, Pristna srebrna oklopna verižica gld. 1-20. Nikelnasta budilka gld. 1-45, 3 komadi 4 gld., s ponoči se svetečim kazalnikom gld. 1-65, 3 komadi gld. 4-50. Za vsako uro strogo reelno triletno pisмено jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali pa se denar vrne!

Ceno češko

posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9-60, boljšega K 12— belega, jako mehkega, skubljenega K 18—; 24 kg snežnobelega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Pošilja se franke proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštinih stroškov. 35

Benedikt Sachsels, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

Franca Jožefa

grenki vrelec

istinit reprezentant grenkih voda.

(Od medicinskega oddelka dunajske splošne bolnišnice.)

69

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznано najboljšę
oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave,
prekašajo vsako konkurencę po
finosti, ki omogočijo z jako majhno
množino pobarvati veliko površino,
razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann
v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža,
laka in steklarskega kleja. Zaloga
slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.